

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

6. Martij. Qui mundum contempsit, statuæ similem esse oportet, quæ nec
lacernâ indui recusat, nec purpurâ, quâ priùs ornabatur, detrectat spoliari.
S. Ignat. ap. Lancic.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

rem gravissimè, quod huic impedimentu
ponit.

6. Martij.

*Qui mundum contempsit, statua similem
oportet, quæ nec lacernâ indui recus
nec purpurâ, quâ priùs ornabatur, det
Et at spoliari. S. Ignat. ap. Lancic.*

L Ocupletibus feliciorem esse præstat
quàm locupletem, nec id admodum
difficile; si sciamus, nihil desiderare, ne
sola pauperem faciunt desideria.

Miseros nos facimus superfluarum de
rum sollicitudinibus, & tenuioris fortu ita
impatientiâ, quam si ferre vellemus, mi ver
riæ omnes evanescerent. Non censu co occ
stat felicitas.

Præstat dominum esse fortunæ, qui nec
servum. Dominatur; qui novit ejus do qui
contemnere. Servit, qui expetit. Motus
apud multos incurabilis, quibus per affelli
entium omnium non desunt vota. Scilicet
hydropici sitis nunquam satiatur.

Usum rerum necessitas definiat, non obli
piditas. Modicum est, quo egemus, quid mus
superflua curas extendimus? Beator e non
rus sorte suâ contentus, quàm Crœsus pli
ra desiderans.

7. Ma